

Stift; hand blev gift med Johanna Brun, en Datter af Hr. Søren Brun Provst over Dalernes Provstie og Sognepræst til Sogndal i Xstiansands Stift; de havde Børn.

- 2) Johanna Leegh var gift med Kiøbmand i Stavanger Lauritz Smit¹⁾ og med ham avlet følgende Børn:
- a) Anders.
 - b) Michael.
 - c) Morten.
 - d) Lauritz.
 - e) Kirstine Sophie.
 - f) Maren.
 - g) Lise.
 - h) Johanne Margrete.
 - i) Auxiliane.
- 3) Dorothea Leegh var gift med en Rector i Christiansand²⁾; ingen Børn.

Et Øienvidnes Beretning om Struensees og Brandts sidste Øieblikke.

Meddelt af Professor Dr. L. Daae.

Det følgende Brevfragment kom for et Par Aar siden Meddeleren i Hænde. Forfatteren »Valentin«, der skriver til en i Norge værende Søster, er mig ganske ubekjendt; dog er der paategnet, at hans Navn var Valentin Knudsen.

Kjære Søster!

Dersom jeg havde villet lyve dig Halsen fuld, saa havde jeg tilforn opfyldt din Begjering med kjærlige Skrivelse af 4 Febr.,

Morten Leigh ligeledes 2 Børn. [B. Svendsen, Biogr. Efterret. om Geistligh. i Chra. Stift Msr. 4to paa Chra. Universitetsbibliothek. — Cancelli-Indlæg 1729. — Stavangers og Elverums Ministerialbøger.]

¹⁾ Se A. Chr. Kielland, Stamtavle over Familien Kielland, 75—78.

²⁾ Dorothea Sophia Leigh, født i Stavanger 1 April 1700 (døbt i Domk. Dom. Quasimodo s. A.) † der 12 Novbr. 1767 (begr. i Domk. 18 Decbr. s. A.) i sit 68de Aar. Hun fik ved Rescript. af 17 Juni 1746 Tilladelse til som et Naadens-Aar at nyde det første Aars halve Indkomst af Christianssands Skoles Rectorat Hun ægtede 1742 Mag. Peder Jørgensen Grach, der 1ste Gang var gift med Karen Aalborg.

men da jeg ikke vil indberette dig noget, uden hvad jeg veed, saa har jeg maattet bie til nu.

Vi haver idelig havt nyt, men næsten alt uefterretteligt, snart har Niels Klim spadseret frem i Aviserne og igjenkaldet snart et, snart et andet, følgelig har man intet kunnet troe, allermindst det, som er udkommen i Trykken, hvoraf det meste er Snaus, og har vor Tids Skrive-Syge rent illuderet Bøndernes Argument, naar de sige: Det er sandt, thi det er paa Prønt.

Men nu kan jeg sige dig noget, som er Sandhed.

I Løverdags Middag Kl. 11, den 25 April fik Struensee og Brandt deres Dom. I Mandags opsatte Mester Boye Junge Echafottet udenfor Øster Port paa Byens Fæled, det var 8 Alen høit, af Tømmer og Bræder i Firkant foruden en Forhoining 3 Qvarter høi, og i Tirsdags Formiddag den 28de April gik Executionen for sig, hvilken jeg selv ansaa fra den nederste Kreds af, hvor jeg var sluppet ind for ret at see dem i Ansigtet.

Langt udenom Echafottet var en Kreds af Holmens Magt, dernæst en Kreds af Dragoner til Hest, derpaa en Kreds af Infanterie i 3 Geleder og ved Indgangen af Echafottet holdt 20 Mand Dragoner. Synderne kjørte i Hyre Vogne, og hver havde en Officeer og en Under-Officeer hos sig i Vognen, men ingen Præst.

Brandt kom først afsted og ved Karet Døren blev modtaget og fulgt af Provst Hee. Brandt hilsede ingen, han trinede frem paa Echafottet som en Acteur paa et Theater, han havde en guldgaloneret Hat paa, Haaret kreppet i Panden, en ordentlig Bukkel ved hver Side og en liden stiv Pidsk, dog intet Pudder, en hvid lang Ulve Pelts. Derunder en celadon grøn Klædning med smale Guldgaloner og Støvler paa Benene. Da han efter Ritualen havde anhørt og svaret til Troens Bekjendelse, blev Dommen ham af Præsident Ørtved forelæst, hvorpaa Bødlen strax brød hans Vaaben med disse Ord: Dette skeer ikke omsonst, men efter Fortjeneste. Derpaa bleve Lænkerne ham aftagne (Felt-Jern), og da Velsignelsen var lyst over ham, klædte han sig selv af, men vilde beholde Vesten paa, som han dog maatte tage af og blotte sin Krop oventil og den høire Arm, spurgte derpaa Skarpretteren, om det ikke var saaledes, idet han selv lagde sig ned paa Blokken og udstrakte den høire Haand paa Blokken, hvilken han mistede med en Øxe og dernæst Hovedet med en anden Øxe. Han sagde, idet han døde: Jesu Blod raaber for min Sjæl. Derpaa blev han af Rakker-

knegtene parteret, og hver Fjerding hidset nogen ned med en Strikke i Rakker Vognen.

Derpaa traadte Struensee ud af Vognen, som imidlertid havde holdt imellem de 2de inderste Kredse bagvendt. Han hilsende endøel Officerer, som stode ved den venstre Side, da han gik op. Han stod ovenpaa som en arm Synder. Han havde en sort Hat paa, Haaret var bag i 3 Fletter, men ikke bundet eller opheftet og saa ikke ud til, at deri nylig havde været nogen Kam, forresten havde han ligeledes en lang hvid Ulve-Pelts paa, en lyseblaa, gammelagtig Klædning, hvide Silke Strømper og Sko paa Benene. Pastor Münster taledes kun 3 eller 4 Ord med ham, da Dommen blev ham forelæst, han kastede strax sin Hat bort og saa ikke engang hen, da Bøddelen brød hans Vaaben. Derpaa bad han alle om Forladelse, som han havde gjort imod, bad lydelig til Gud for Kongen, det kongl. Huus og hele Landet. Derpaa blev han afklædt, lagde sig paa Blokken og ligeledes mistede Haand og Hoved og dernæst parteret.

Saaledes endte disse 2de forskrækkelige Mænd deres Liv under Bødlens Haand og bleve paa Vester Fælled ved den murede Galge lagt hver paa 4 Steyler, og Hovedet og Haanden sat paa en Stage i Midten, ved Brandtes Hoved sidder den store Pidsk endnu. Nogle vil sige, at Struensee gav Bødden sit Uhr, men jeg saa det ikke og troer det derfor ikke heller, saasom jeg gav noie Agt paa Alt, hvad som foregik, og var og nær nok derved. Samme Dag, da Executionen var forbi, blev Justitsraad Struensee befriet for sine Lænker. Ingen af de Henrettede har faaet Lov til at tage Afsked med nogen. Dagen derefter, i Onsdags, blev Echafottet nedrevet af de uærlige Slaver og forvaret i Stokhuset; om det skal bruges mere, det vil Tiden lære.

Hvad deres Forbrydelser egentlig har været, det veed jeg ikke, thi Sandheden er holdt hemmeligt, som billigt er, og By-Sladder troer jeg ikke, derfor kan jeg derom ikke give dig nogen tilforladelig Efterretning.

— — — —
— — — —

Jægersborg den 1ste May 1772.

Din oprigtige Broder
Valentin.